

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/71/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010266
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Rudolf Ďurta
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010266.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. augusta 2015, prejednal odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.6.2015, sp.zn. 1T/61/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 10.6.2015, sp.zn. 1T/61/2015 bol obž. P. Q. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm.b/ s poukazom na § 138 písm. j/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

v období od 26.2.2013 do 5.2.2015 v S., okr. O. a na iných miestach, kde sa zdržiaval, si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoje deti D. P. Q., nar. XX.X.XXXX, F. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX a Y. U. Q., nar. XX.XX.XXXX, napriek tomu, že v zmysle uznesenia Okresného súdu Zvolen, č.k. 5P/33/2013 zo dňa 28.1.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.2.2013 bol zaviazaný prispievať na výživné na každé svoje maloleté dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa § 62 ods. 3 zákona o rodine a to mesačne na každé dieťa zvlášť, počnúc právoplatnosťou rozhodnutia vždy do 20.dňa v mesiaci vopred k rukám matky Q. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. XXX, tejto povinnosti sa vyhýbal napriek tomu, že v uvedenom období bol riadne zamestnaný v období od 29.4.2013 do 5.8.2013 v spoločnosti F. S. s.r.o. so sídlom S. XXX a tiež od mesiaca august 2014 pracoval v spoločnosti W. L., D.. Vo Q. W., teda mal pravidelný príjem, pričom dňa 5.2.2015 nastúpil výkon trestu odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 4T/109/2013, kde si vyživovaciu povinnosť nahlásil, čím mu vznikol dlh za uvedené obdobie dlh na výživnom voči Q. Q., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. XXX, prechodne Centrum krízového bývania ul. XX.Y. , O. , vo výške 1 866,21 €.

Za to okresný súd podľa § 44 Tr.zák. upustil od uloženia súhrnného trestu , pretože pokladá trest uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 4T/109/2013 zo dňa 4.2.2015 právoplatným 5.2.2015, ktorým bol odsúdený podľa § 208 ods. 2 Tr.zák. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie okresný prokurátor čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch poukázal , že obžalovaný bol v minulosti 5-krát odsúdený od r. 2012 v dvoch prípadoch ide o majetkovú trestnú činnosť a v troch prípadoch o násilnú trestnú činnosť, ktorej sa dopúšťal na manželke, matke a vlastných deťoch. V aktuálne vedenej trestnej veci sa opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy voči svojim trom mal.deťom, ktoré sú zverené do výchovy matky. Vzhľadom na profil obžalovaného, kedy sa dopúšťa závažnej násilnej trestnej činnosti na blízkych osobách v krátkom časovom horizonte, je toho názoru, že nie je na mieste použitie § 44 Tr.zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu. Prokurátor poukázal aj na prístup obžalovaného na hlavnom pojednávaní, kedy napriek tomu, že urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm.b/ Tr.por., jeho postoj a správanie bolo arogantné, bez záujmu , bez skutočne prejavenej ľútosti zo spáchania skutku. Záverom žiada, aby

odvolací súd zrušil výrok prvostupňového súdu o upustení od uloženia súhrnného trestu a aby vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 317 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Vzhľadom na vyhlásenie, ktoré urobil na hlavnom pojednávaní obžalovaný, ako aj vzhľadom na samotné dôvody odvolania odvolací súd preskúmal zákonnosť výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Obžalovaný je ženatý, doposiaľ bol 5-krát súdne trestný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadá, ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom OS Zvolen, sp.zn. 4T/109/2013 zo 4.2.2013 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 1 písm.a/, ods. 2 písm.c/ Tr.zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V súčasnosti tento trest vykonáva. Zo správy ÚVTOS Banská Bystrica vyplýva, že správanie a vystupovanie obžalovaného pre mladistvých v Sučanoch je na požadovanej úrovni, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný, je tichejšej povahy, priateľský a nekonfliktný. Ku dňu vykonania hlavného pojednávania bol už zaradený do pracovného pomeru. Z miesta bydliska v obci S. bol hodnotený ako člen sociálne odkázanej rodiny, v ktorej v minulosti dochádzalo k nezhodám medzi ním a manželkou. Jeho správanie bolo však v konečnom dôsledku hodnotené ako uspokojivé, komisiou verejného poriadku nebol riešený. Podľa oznámenia OÚ, Odboru všeobecnej a vnútornej správy Zvolen, má obžalovaný od r. 2010 tri záznamy v priestupkoch.

Je zrejmé, že vzhľadom na vykonané dokazovanie, by v danom prípade prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. k odsúdeniu vo veci OS Zvolen, sp.zn. 4T 109/2013. Aj napriek argumentácii okresného prokurátora v dôvodoch svojho odvolania odvolací súd je toho názoru, ako prvostupňový súd, t.j. že trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Zvolen, sp.zn. 4T 109/13 zo dňa 4.2.2015 je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a a preto vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho osobné pomery, ako aj možnosť nápravy, prihliadajúc na to, že sa jedná o mladého človeka, ktorý si uvedomuje negatívny dopad k páchanej trestnej činnosti a jeho ďalší osobnostný vývoj, počas pobytu vo výkone trestu má snahu získať pracovné návyky, teda možno predpokladať resocializáciu osobnosti obžalovaného, je dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.